

[Ib Thyregod.]

tryk for nye signaler på dette område, vil vi være tilfredse, for så står vi måske foran en løsning af disse problemer.

Jeg vil endvidere gerne til støtte for vore synspunkter henvise til en artikel af professor, dr. jur. Thøger Nielsen i Juristen for 1961, side 616 — jeg beder om tilladelse til at citere. Professor Thøger Nielsen siger her om kooperationsbeskatningen følgende:

„Den her i landet udviklede kooperationsbeskatning må betegnes som en særegen form for begrænset selskabsbeskatning, idet foreningsindkomsten opgøres som en fast procent af foreningsformuen. Indkomstopgørelsen er med andre ord helt løsrevet fra de principper, der normalt gælder for beregningsgrundlaget. Selve skatten, der udskrives på det fiktive beregningsgrundlag, andrager fremtidig for brugsforeninger 44 pct. samt for visse indkøbsforeninger og produktions- og salgforeninger 18 pct.

Det fremgår ret tydeligt af betænkningen vedrørende Kooperationens beskatningsforhold, at kooperationsbeskatningen er udtryk for en reduceret beskatning såvel sammenlignet med personbeskatningen som den ubegrænsede selskabsbeskatning.“

Og videre siges der om dette spørgsmål og om det før omtalte foreløbige udkast:

„Der er dog grund til i denne forbindelse at fremhæve, at andelsforeninger ikke skatteretligt er tvunget til at udlodde alt overskud, når blot det, der udloddes, fordeles efter omsætningen med medlemmerne. Det her omtalte forhold er af ganske afgørende betydning, idet det vel nok netop er denne omstændighed fremfor nogen anden, der gør kooperationsbeskatningen til et privilegium. Adgangen til at kumulere store foreningskapitaler under lempede beskatningsvilkår bevirker, at navnlig de store foreninger får en uomtvistelig „kapitalistisk“ slagkraft.“

Professor, dr. jur. Thøger Nielsen, som er professor i skatteret ved Københavns universitet, går altså ind for, at der foreligger en særbeskatning og nævner specielt den formueopsamling, som her finder sted, og som giver disse virksomheder en betydelig

slagkraft. Det gælder jo bl. a. HB, Fællesforeningen og dens fabriktionsvirksomheder, som jo har en ganske lille beskatning — den andrager nogle få hundrede tusinde kroner — i forhold til de meget betydelige værdier og den meget betydelige omsætning på flere hundrede millioner, som HB har. Det er disse synspunkter, som man altså anlægger fra sagkyndig juridisk side, der har bevirket, at vi har ønsket at fremsætte forslag om denne lovgivning. I venstres folketingsgruppe er vi helt enige om dette forslag, og det er jo ingen hemmelighed, at der i venstres folketingsgruppe også findes flere andelsfolk, men vi har overvejet dette spørgsmål længe og fundet frem til dette som en rimelig løsning.

Jeg vil i denne forbindelse bede om tilladelse til at slutte med et citat fra De samvirkende danske Andelsselskabers henvendelse til folketingsudvalget i fjor. Man kritiserer den betænkning, som professor Thøger Nielsen har omtalt, hvorefter der var tale om en skattefævor til brugsforeningerne. Man siger, at det er ikke tilfredsstillende — det er de samme synspunkter, som er gjort gældende af det ærede medlem hr. Heie — og så hedder det:

„Endvidere er sammenligningen baseret på talmateriale fra en opgangskonjunktur, hvor andelsforeningernes beskatning stiger langsommere end de private virksomheders på grund af forskellen i skattesystemet. Ejendomsvurderingen af 1960 har utvivlsomt medført en forøgelse af andelsforeningernes formue og vil dermed også bringe deres indkomstskat i vejret, medens den for private virksomheders vedkommende i det højeste fører til en øget formuebeskatning. Det højere skatteniveau, andelsforeningerne derved kommer op på, vil ikke blive påvirket af eventuelt kommende nedgangskonjunkturer i samme grad som private virksomheders, idet formuen bevæger sig langsomt nedad, og den særlige skatteform medfører, at der skal betales skat i andelsforeninger, uanset om der måtte forekomme et regnskabsmæssigt underskud på driften.

Over et længere åremål er der således grund til at tro, at den nuværende be-